

SWJATOLĚTNA MODLITWA

Božo, ty sy zaklad všeho, štož je,
a cil wšitkich našich pućow.
Ty sy swět založil
a wožiwješ jón přez swojeho Ducha.

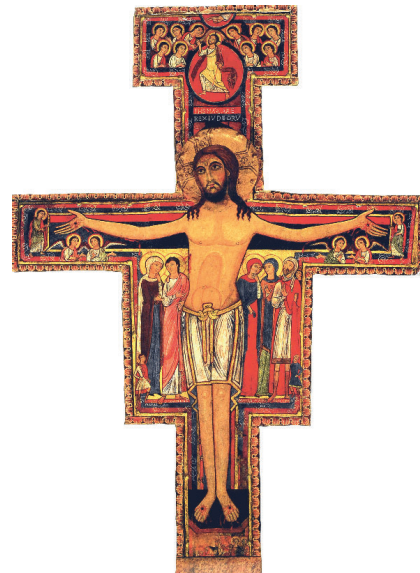
Swój lud sy do swobody wjedł,
po pusćinje do slubjeneho kraja.
Tež džensa sy z nami po puću,
a chceš, zo smy z tobu žiwi.

W Jězusu Chrystusu sy z nami,
sylniš nas jako cyrkej přez swoje słowo.
Płomjo lubosće, Duch Swjaty,
je do našich wutrobow wulate.
W jeho swětle spóznawamy,
zo smy wšitcy sotry a bratřa.
Wjeselo a nadžiju sej džělmy,
zrudobu a strachi sobu njesemy.

Zhromadnje putnikujo smy po puću,
połni nadžije, zo twoje kralestwo přińdže:
Potom so njebo a zemja wobnowitej,
prawo a sprawnosć rozkcějetej.
Zło zhubi swoju móc,
a wšitcy budu w pokoju žiwi.
Ty nas namołwješ:
Přihotujće k tomu puć!
Pokažće wšu swoju nadžiju.

Skruc naše kroče
a zesylń našu wěru,
zo twoju lubosć wobsweđčamy
a wšěm wo twojej krasnosći powědamy.
Ze słowom a skutkom wozjewjamy
poselstwo swojeje nadžije.
Twój dar to je, hdyž symjo zeschadza
a bohate plody přinjese.

Wotewr naše wutroby za wšitkich,
kotřž so prašeja, dwěluja a pytaja.
Daj nam zmužitosć k jednoće,
zo přewinjemy, štož nas džěli,
a krok po kroku
po wonych pućach kročimy,
po kotrychž chceš nas wodzić.
Hačrunjež cil hišće njewidželi,
dawaš nam rozmach, dowěru a nadžiju.



Wubudź w nas znowa žadosć za tobu.
Twój přichod je njesměrnje
wjetši a wulkotniši,
hač sej to předstajež zamóžemy.

Ze wšej twojej stwórbu wołamy:
Džerž swět w swojimaj rukomaj,
škítaj a žohnuj wšo, štož je žiwe.
Budź před nami a z nami a nad nami.
Chwalimy će, Božo, w časnosći
a wěčnosći. Amen.

© 2024 Němski liturgiski institut, liturgie.de

